Prerokba o treh bogovih
(bog oče, bog sin in bog sveti duh)

182. Nenavadni sončni vzhod

1 Zjutraj na sabat, nekako četrt ure pred sončnim vzhodom, sem vstal s stola in se takoj odpravil na prosto. To so kmalu opazili Peter, Jakob in Janez in se mi zunaj pridružili, še preden je vzšlo sonce.
2 Vsi štirje smo se takoj odpravili na vrh, nismo pa bili dolgo sami, saj so za nami kmalu prišli še prebivalci Zgornjega Egipta, in prvi Zgornjeegipčan je rekel: »Gospod, oprosti nam, da smo tako hitro prišli za Teboj; kajti na tej Zemlji Ti menda nikoli več ne bomo mogli slediti utelešenemu, in tej Zemlji tudi ne bo nikoli več dodeljena neskončna in najredkejša sreča, da bi po njej stopale telesne noge njenega Stvarnika. Imamo to nepopisno srečo, da smo z očrni in ušesi priče temu največjemu Tvojih neskončnih večnih čudežev, zato bi bil prav hud greh, če bi Te le za trenutek izpustili izpred oči in ne bi slišali sleherne besede iz Tvojih ust!«
3 Jaz sem rekel: »Kdor Mi sledi, nikoli ne zgreši, in blagor vsakomur, ki misli tako kot vi; toda kot lahko ugotovite, je veliko takih, ki še trdno spijo, čeprav je sonce že tik nad obzorjem. Pustimo jih počivati - se bodo že še zbudili pravočasno, podnevi. Toda marsikdo se bo zbudil šele ob večeru svojega življenja in ta prebuditev v noči življenja mu ne bo prinesla veliko tolažbe.
4 Še vedno pa blagor tistim, ki se bodo zbudili v svetli zvezdnati noči! Toda ne bo se preveč dobro godilo tistim, ki se bodo zbudili na večer, poln gostih oblakov, ker bodo morali prebedeti dolgo, najtemnejšo noč brez vsake tolažbe. In če bodo v tej temni noči želeli znova zaspati, jim to ne bo uspelo. To bodo za zemljo hudi časi! Blagoslovljen pa naj bo, kdor bo buden vztrajal tudi v najtemnejši noči vse do konca svojih zemeljskih dni.«
5 Nato Me je Peter vprašal: »Gospod, torej se bo slabo godilo vsem, ki radi dolgo spijo v dan, ali pa številnim tistim, ki zaradi zasvojenosti s spanjem radi prespijo ves dan. Ali jim ne bi bilo mogoče še pravočasno pomagati?«
6 Jaz sem mu odgovoril: »Toda Simon Juda, kako dolgo te bom moral še prenašati s tvojo neumnostjo? Sem mar govoril o naravnem telesnem spanju? Poglej teh sedem poganov! Kolikokrat naj te še osramotijo kot zavednega Juda? Oni so me dobro razumeli - zakaj pa Me nisi ti, ki si že tako dolgo ob Meni?«
7 Peter je rekel: »Gospod, bodi potrpežljiv z menoj, ker veliko stvari še zmeraj ne razumem.«
8 Jaz sem rekel: »Potrpežljiv vsekakor sem, in ti boš kljub vsemu ostal Peter; toda k višjim spoznanjem te bo pripeljal in dvignil samo Moj duh - in ne tvoje meso - , potem ko bom povzdignjen v nebo!
9 Toda zdaj bodite pozorni na današnji sončni vzhod, ki bo za to zemeljsko pokrajino nekaj posebnega! Nato naj se vsak vpraša, ali ga je razumel tudi v duhovnem pomenu. Kajti vse, kar se zgodi na tem naravnem svetu, se ne more zgoditi drugače

kot samo z vplivom iz Božjih nebes; in kar po vseh nebeških angelih vpliva na naravne svetove, izvira prvotno iz Mene. Zato bodite zdaj pozorni, kajti tudi narava vam mora pričevati o Meni!«
10 Ko sem izrekel te besede, se je nad obzorjem že tudi prikazalo sonce, in ko je bilo to za pol stopinje nad obzorjem, je vzšlo še drugo, popolnoma takšno kot prvo in pravo sonce, toda kar za celo stopinjo severneje nad obzorjem. Bilo je namreč povsem izoblikovano dodatno sonce - kar pa vsekakor sodi med pojave, ki se redko zgodijo.
11 Zgornje - egipčani so ta pojav takoj prepoznali in prvi Zgornje - egipčan je rekel: »Gospod, tako jasni tovrstni pojavi so pri nas redki. Nekaj takšnega sem videl samo nekoč po dežju, in od takrat je minilo že štirideset let. V tem pojavu pa lahko v svoji notranji zaznavi vidim tudi duhovni pomen.«
12 Jaz sem dejal: »To dobro vem; kajti še vedno ste neokrnjeni v stari Noetovi cerkvi, v kateri so bili ljudje tesno povezani z angeli vse do Abrahamovih časov -izjema so bili Nimrodovi potomci, ki so se posvečali predvsem svetu in se v njem potopili - zato tudi premorete pravo razodetje ter razumete notranji pomen takšnega pojava. To pa ne velja za te Moje učence. Polni so vere in dobrega namena, toda luč jim bo s polno močjo zasvetila šele, ko bo v njih v popolnem redu zaživelo vseh sedem duhov iz Boga.
13 Zato pa jih tudi moram v dobro vseh narodov voditi kot zunanji učitelj, da bi lahko svoja dejanja opravljali po Mojem večnem redu, povsem po svoji volji; in zato hočem, da tukaj sami povedo, kaj menijo o tem pojavu. Spregovori torej zdaj ti, Simon Juda!«
14 Peter je rekel: »O Gospod, če naj to zdaj pojasnim sam iz sebe, bo pa res težko. Samo dve popolni sonci vidim in niti ne vem, katero je pravo! In spodaj na ulicah opazuje ta pojav množica ljudi, ki vedo gotovo še manj kakor jaz. In če že ničesar ne razumem jaz, ki naj bi bil že nekakšen modrec, kako naj si takšen pojav razlagajo šele tisti spodaj?«
15 Tako se Mi je Peter skušal izviti, toda Jaz sem mu rekel: »Oni tam spodaj nam niso mar. Tukaj imam opraviti le z vami in vidim, da tega pojava ne razumeš; zato moram o tem povprašati Svojega Jakoba.
16 In tudi ta (Jakob) je rekel: »Moj Gospod in Mojster! Glede tega nisem niti za las na boljšem kakor brat Simon Juda. Tudi jaz ne vem, katero od obeh sonc je pravzaprav pravo. Kajti obe sta enako veliki in sijeta enako močno. Videti je, da se to tudi pticam v zraku zdi nenavadno; molčijo in niti oglasijo se ne, in zdi se mi, kot da bi hotele reči: ‚Katero je pravo? Kajti s svojim petjem ne želimo pozdraviti napačnega!`«
17 Jaz sem rekel: »Tvoja pripomba je dobra, čeprav je niti sam ne razumeš. Ker pa

že tega pojava ne razumeta, kaj bosta rekla šele potem, ko bo južneje vzšlo še tretje sonce? Poglejta tja, podlaga za to - zgoščena para v zraku - se je že ustvarila, in takoj bo tam nepričakovano vzšlo še tretje sonce, povsem podobno prvima dvema! Poglejta, že sije!«
18 Zdaj so opazili še tretje, povsem izoblikovano sonce. Tedaj so se ljudje na ulicah prestrašili, veliko jih je zbežalo in se zateklo v bližnje hiše. Pogumni pa so kljub temu ostali in opazovali ta redek naravni pojav. Tudi ptice v zraku so se zelo vznemirile in kmalu je bilo videti množico orlov in jastrebov, ki so letali visoko v zraku. Drug drugega so zasledovali. In ko so golobi in druge majhne ptice opazile nad seboj številne mogočne sovražnike, so pobegnile in se skrile, kot so vedele in znale.
19 Zdaj je Zgornjeegipčan pripomnil: »To je pa res nekaj posebnega! Ko sem pred štiridesetimi leti - toda le ob enem dodatnem soncu - v svojem kraju opazoval enak pojav, so se visoko v zraku kmalu pojavile prav take ptice roparice in se vidno bojevale med seboj, kar je sicer nadvse nenavadno. Danes se bodo spet spopadli levi in panterji. Toda pojavljanja tega tretjega sonca pa tudi jaz ne razumem povsem, čeprav dokaj jasno slutim, kaj naj bi to bilo.«

183. Vzrok dodatnih sonc

1 Prišli so tudi drugi učenci, ampak brez Juda Iškarijota, z njimi pa še Lazar, Nikodem in krčmar Jordan. Ko so Me zagledali, niso mogli dovolj hitro vprašati, kaj naj bi to bilo in kaj naj bi pomenilo.
2 In naš Lazar je ob tem še pripomnil: »Gospod, to je skrajno nenavadno! Na vso moč sijejo tri sonca, a kljub temu opažam v zraku, še bolj pa nad zemeljskimi tlemi, nekakšno srhljivo temino, tudi vrhovi visokih gora so še povsem v temi in ob vsem tem nas še mrazi. Tri sonca bi morala dajati veliko več svetlobe in nas tudi bolj ogreti kakor eno samo! Kako je s tem?«
3 Zgornjeegipčan je dodal: »Prijatelj Lazar, tvoj opis tega, kar opažaš zgolj naravno, je povsem pravilen. Podoben pojav sem v Zgornjem Egiptu pred štiridesetimi leti doživel tudi sam. Zanj bi ti lahko navedel naravni vzrok, ne pa globljega, duhovnega, zlasti ne pri dveh dodatnih soncih.«
4 Lazar je rekel: »Razloži mi vsaj naravne vzroke!«
5 Zgornjeegipčan je rekel: »Glej, prijatelj, v najvišjem območju zraka, ki se širi povprečno do deset višin Libanonskih gora nad trdnimi zemeljskimi tlemi, se v nekem obdobju in v nekaterih letih zbere finejša para. Ker je ta bolj čvrsta, veliko zračno morje nad Zemljo povsem obmiruje - čeprav seveda le delno -, to lahko občasno opazimo tudi na velikih svetovnih morjih, ko del morske gladine povsem obmiruje kot

zrcalo, vsenaokoli pa so valovi. Ko tako obmiruje od časa do časa tudi ozračje, se v njem odzrcali slika sonca enako jasno kot na mirni vodni gladini, in iz povsem naravnih vzrokov vidimo še dodatno sonce. Če je takšnih opisanih mirujočih zračnih predelov več, je mogoče videti toliko dodatnih sonc, kolikor takšnih mirujočih zračnih predelov se ustvari, seveda, če so nagnjeni tako, da je slika, ki jo sprejemajo, prav usmerjena na neko korespondenčno, sprejemajoče območje. Če se lega mirujočega zračnega predela spremeni, se na korespondenčnem območju dodatno sonce ne odzrcali več ali pa se opazi le poseben sij. Dodatno sonce pa povsem izgine, če mirujoči predel zračne plasti začne valovati.
6 Po takšnih pojavih, ki sem jih opisal prej in nastanejo zaradi že omenjene fine pare v najvišjih zračnih zemeljskih plasteh ter povzročijo tudi zmanjšanje svetlobe in toplote, pa se kmalu pojavijo še gostejši oblački, za njimi težji in kmalu nato začne tudi deževati.
7 In tako sem ti na kratko opisal naravni vzrok tega pojava; pravega, povsem duhovnega, pa pozna samo Gospod, in potem tudi tisti, ki mu ga hoče On razodeti. Glede tega sicer tudi jaz nekaj slutim, vendar še zdaleč nič jasnega - zlasti glede tistega, kar je še neprepustno prikrito v prihodnosti. Ali si to razumel?«
8 Lazar je rekel: »Da, moj zelo spoštovani prijatelj, to sem zdaj res dobro in jasno razumel in ne morem si kaj, da ob tem ne bi pripomnil nekaj pomembnega: da se namreč pri nas, Judih, glede razlage pojavov v veliki naravi in njihovih vzrokih do zdaj še ni nič premaknilo. Morda so posamezniki sami zase marsikaj odkrili in tudi spoznali vzrok marsičesa; toda to so ohranili zase in tega namenoma niso nikomur zaupali, kajti prvič, s tem so dobro zaslužili - zlasti med bistrejšimi pogani - in drugič, takšno znanje in ugotovitve so morali skrivati pred farizeji iz strahu, da jih ti ne bi neusmiljeno preganjali.
9 Glede tega menim: pravo spoznanje in razlaga tisočerih raznovrstnih pojavov v naravi bi ljudi najbolj obvarovala pred vsakovrstnim praznoverjem in njegovimi pogubnimi posledicami, zato bi bilo zelo zaželeno, da bi bili ljudje tudi o tem pojavu v prihodnje temeljito poučeni. - Ali se Ti, o Gospod in Mojster, strinjaš s tem?
10 Jaz sem rekel: »Nihče bolj kakor Jaz; kajti človek nikoli ne more razumeti in doumeti globljih, nadčutnih spoznanj v vsej njihovi poglobljenosti, dokler ne spozna tal, na katerih stoji in po katerih hodi kot naravni človek, zato sem vam že Jaz sam veliko razložil, kako je s posebnimi pojavi v tem naravnem svetu. Praktično sem vam pokazal podobo Zemlje, kako nastajata dan in noč, pokazal sem vam vzroke sončnega in luninega mrka ter zvezdnih utrinkov, pokazal sem vam Luno, Sonce, vse planete in celotno neskončno zvezdnato nebo.

11 Prav tako sem vam povedal, da lahko človek resnično ljubi Boga šele tedaj, ko Ga v Njegovih nešteto stvaritvah čedalje bolj in čedalje jasneje prepoznava. Ker sem vam to že sam zelo priporočal, je samoposebiumevno, da se s tvojim dobrim mnenjem povsem strinjam. In Mojzes ne bi napisal šeste in sedme knjige o stvareh in pojavih v naravi in k temu še preroški dodatek s starim naukom o analogiji med naravnim in duhovnim svetom, če ne bi menil, da je to nadvse nujno za resnično in popolno izobrazbo vseh Judov.
12 Toda že v času kraljev so to pomembno vejo poprejšnje izobrazbe bolj in bolj zanemarjali, deloma zaradi tiste duhovščine, ki je čedalje bolj opuščala resnično in postajala pohlepna, po drugi strani pa tudi zaradi kraljev samih. In ko so potem, v času prvih Salamonovih potomcev, kraljestvo razdelili, se je ta veja znanja toliko izgubila, da zdaj vi komaj še veste, da so takšno znanost marljivo gojili Judje od Mojzesa do Samuela.
13 Zato sem vam že toliko tega razložil in marsikaj ste tudi dojeli; toda poglavitno je in ostaja nenehno prizadevanje za popolno in vnovično rojstvo duha v dušo; kajti samo s tem rojstvom bo človek šele povzdignjen vvso resnico in modrost ter si pridobil popolno in vseprežemajoče spoznanje o povezavi med zemeljskim in povsem duhovno-nebeškim, in s to lučjo tudi večno življenje. To pa je neskončno več kot vsa znanost o vseh naravnih stvareh.
14 Kaj bi pomagalo človeku, če bi najpristneje in najnatančneje spoznal vse stvari in pojave v vsem naravnem svetu, od največjih do najmanjših in jih znal presojati, od vnovičnega rojstva duha v dušo pa bi bil tako oddaljen kot ta zemlja od nebes? Ali bi mu vsa ta številna znanost lahko zagotovila večno življenje? Presodi in Mi povej, kaj meniš o tem!«
15 Lazar je rekel: »O Gospod in Mojster, potem bi bilo že boljše, če se človek sploh ne bi rodil na ta svet! Kajti menim, da bi bilo življenje - ki se zaveda samega sebe, ki misli, sklepa, veliko dojema in zmore, in so mu, o Gospod, Tvoja dela pogosto tako zelo privlačna in osrečujoča - brez upanja na večni in dopolnjeni nadaljnji obstoj tisočkrat bolj žalostno kakor golo življenje najbolj ubogih črvov v najbolj umazani in smrdeči kaluži vse zemlje.
16 In kdor bi človeka že od zibelke naprej vzgajal k jasnejšemu razmišljanju, bi nad človeštvom zagrešil največji zločin; kajti s tem bi ga dvakratno in celo večkratno kar najbolj močno ubil, saj bi iz njega očitno ustvaril najbolj ubogo kreaturo.
17 Tudi žival seveda živi; toda svojega življenja se zanesljivo zaveda zgolj okrnjeno, saj ne zna misliti, ne pozna smrti, ne zna ceniti vrednosti življenja in tudi ne more imeti strahu pred smrtjo in je zato srečna.

18 Toda oglejmo si človeka, ki še predobro pozna neprecenljivo vrednost življenja. Če bi bil prepričan, da je s telesno smrtjo vse pri kraju in je vsega konec, bi kmalu obupal, svoje bivanje bi tisočkratno preklel, in potem bi bil največji dobrodelnik človeštva tisti, ki bi imel dovolj oblasti in moči, da bi pokončal vse človeške kreature na zemlji s seboj vred in tako človeštvo povsem izkoreninil, - ali pa bi moral biti sposoben vse ljudi naenkrat prestaviti v največje brezumje, v katerem se ne bi več zavedali sebe, to pa bi navsezadnje pomenilo isto, kot da bi vse pomoril.
19 Če nadalje človek ne bi imel nobene možnosti, niti najmanjšega utemeljenega upanja na večno življenje, potem bi moral najprej Boga samega - če bi vanj verjel - vse življenje samo preklinjati namesto hvaliti in častiti; prekleti bi moral Mojzesa in vse preroke kot največje človekove sovražnike, najbolj nor pa bi bil tisti, ki bi upošteval katero koli, tudi najmanjšo črko postave.
20 Iz tega vendar jasno izhaja, da je - ko človek spozna pot - človekovo prizadevanje za vnovično rojstvo duha v svoji duši njegova prva in najvišja potreba; kajti brez tega povsem preneha biti človek, četudi premore še tako napredno znanje. Nič drugega namreč ni kakor razumna žival v človeški podobi, ki veliko ve, in je ob tem še bolj klavrna. - Gospod in Mojster, ali imam prav ali ne?«

184. Gospod razloži pojav dodatnih sonc

1 Jaz sem rekel: »Čisto prav imaš, in glej, kljub temu je na zemlji še nešteto ljudi, ki, prvič, ne verjamejo v nobenega Boga in Stvarnika in drugič, niti najmanj v večno življenje duše, ampak živijo povsem dobro in zadovoljno naprej, vriskajo in veseljačijo, ob tem pa so še polni napuha in grabežljivosti, pustijo druge, da zanje delajo, in kdor bi jih opomnil na večno življenje duše po telesni smrti, bi ga zasmehovali in zaničevali ter rekli: `Ti, norec, ko boš nekoč umrl, se vrni in nas pouči, in verjeli ti bomo; dokler pa z nami vred čakaš na smrt, pa tvojim iz domišljije porojenim besedam ne verjamemo! Kaj bi odgovoril na kaj takšnega?«
2 Lazar je rekel: »Gospod, glede tega ni mogoče veliko ugovarjati, in kar zadeva mene, pravzaprav sploh nič. Kajti ljudi, ki tičijo že preglobоko v smrti materije, ni več mogoče docela spreobrniti k resnični veri in še manj k življenju v duhu. Zato zdaj menim, da bi bilo boljše, če bi nam nekoliko razložil duhovni pomen teh zdaj še vidnih treh sonc.«
3 Jaz sem rekel: »To bom zdaj tudi storil; toda pred tem sem ti moral še pokazati, da so tudi ljudje brez najmanjšega upanja na večno življenje lahko zelo zadovoljni zgolj s časovno omejenim življenjem. In takšnih z zanesljivim upanjem na večno življenje - med Mojimi učenci si zdaj tudi ti eden izmed njih - je dandanes prav malo, na tej

zemlji pa jih nikoli niti ne bo veliko. Da je s to zadevo tako in bo prav tako tudi v daljni prihodnosti, kaže prav današnji pojav treh sonc.
4 Ti in vsi vi veste, da na obzorju sveti samo eno sonce, zdaj pa jih vidite kar tri. Veste tudi, da je samo en pravi Bog in Stvarnik, in kljub temu bodo v prihodnje neumni ljudje zaradi vsakovrstnega napačnega zrcaljenja iz enega pravega Boga naredili tri bogove.
5 Tedaj bo med ljudmi na zemlji oslabela luč življenja, in ljubezen do Boga in bližnjega se bo ohladila; takrat bodo še tisti maloštevilni, ki bodo imeli čisto vero, tako zelo prestrašeni kakor te male ptice, kralji na zemlji pa bodo podobni mogočnim zverem, ki se bodo neprenehoma na smrt vojskovali med seboj, in tisti, ki bodo molili k trem bogovom, ne bodo uslišani.
6 Prvo dodatno sonce, ki je vzšlo bolj severno, skoraj sočasnos pravim soncem - to ponazarja Mene -, pomeni nasprotnega preroka ali nasprotnega maziljenca, ki se bo dvignil in rekel: ‚Glejte, jaz sem pravi Božji maziljenec! Mene poslušajte, če želite postati blaženi!' Toda svarim vas, naj se nihče od vas ne pusti zapeljati! Kajti to bo odposlanec pekla in bo s svojo prevarantsko umetelnostjo delal vsakovrstna čudežna znamenja in kazal prav pobožen obraz ter molil in žrtvoval; toda njegovo srce bo polno najgrenkejšega sovraštva zoper vso resnico, in to bo preganjal z ognjem in mečem; preklel bo vse, ki se ne bodo ravnali po njegovem nauku. Ta bo tudi ustoličil omenjene tri bogove in jih ukazal moliti. Kot odrešenik sveta bom tudi jaz med njimi, ampak razdeljen v tri osebe. Govorili bodo še zmeraj o enem Bogu, toda ob tem kljub temu molili k trem osebam, od katerih bo vsaka zase tudi popolni bog in bo treba moliti k njej kot samostojni osebi.
7 Toda malo zatem se bo dvignilo še drugo dodatno sonce ali drugi nasprotni maziljenec, ki bo prvega v vsem zasenčil. Ta bo še desetkrat hujši kakor prvi. Kajti prvi ne bo povsem oviral Mojih besed; toda južni bo Mojo besedo in Moj nauk celo prepovedal in iz njega vzel samo tisto, kar bo uporabno za njegovo slabo šaro. Moje znamenje bo sicer postavil na vse cestne vogale in ga dovolil častiti; toda ob tem bo postavljenih še na tisoče drugih, večinoma takšnih, ki bodo všeč njemu.
8 V tistem času bodo napuh, nesloga in medsebojno sovraštvo dosegli vrhunec. Ljudstvo bo vstalo zoper ljudstvo, vojna bo sledila vojni, zgodili se bodo veliki potresi, prišla bodo slaba leta, draginja, lakota in kuga. Potem pa bom nasprotnemu maziljencu uničil korenine, da bo ovenel kakor spodrezano drevo. Veliko bo preklinjanja, tarnanja, jokanja in toženja, in obe zli in nepristni dodatni sonci, čeprav sta si obe od Mene sposodili svoj lažni bliščˇ, bosta izginili prav tako, kakor bosta zdaj ti dve dodatni sonci izginili izpred vaših oči. Glejte, čedalje bolj temnita, njuna podoba

prehaja v medlo svetlečo paro, v ospredje pa čedalje jasneje, sijoče in ogrevajoče prihaja pravo sonce. Zdaj vidite, da tudi ptice prihajajo iz svojih skrivališč in s petjem prav živahno pozdravljajo pravo sonce, velike ptice roparice pa izginjajo in hitijo v temačne gozdove.
9 In tako se bo zgodilo tudi v tistih časih. Vse, kar bo tedaj visoko, bo ponižano. Vrhovi gora se bodo morali spremeniti v ravno in rodovitno pokrajino. In nihče ne bo spraševal in rekel: ‚Kdo je kralj te dežele?`, temveč: ‚Kdo je prvi in največji dobrotnik tega srečnega ljudstva? Odpravimo se k njemu, da tudi mi spoznamo njegovo modrost po Božjem redu!'
10 Ko bodo prišli ti srečni časi, bodo volkovi, medvedi, jagnjeta in zajčki miroljubno drug ob drugem pili iz enega izvira. - Ali ste vse to zdaj razumeli?«
11 Naš Nikodem je ob tem pripomnil: »To bi še kar razumeli; toda ta napoved pač ne zveni prav prijetno, in človek bi se ob njej še zmeraj vprašal: ‚Toda Gospod, ali se vse to res mora tako zgoditi, da bi končno spet smela Luč Tvoje resnice povsem svobodno in neovirano svetiti nad vso zemljo? Zdaj smo prejeli Tvojo najčistejšo Besedo in Luč in ju bomo širili naprej, in njune najbolj blažene posledice bodo ljudem že dokazale, da je Beseda, ki jo pridigamo, edina prava in pristna. Res ne uvidim, kdo bi si še lahko drznil zoper to razglašati lažni nauk.«
12 Jaz sem rekel: »Lažje je dobro govoriti kakor pravilno ravnati, in prav v ravnanju tiči seme plevela, ki se bo s setvijo čiste pšenice mimogrede tudi natrosilo v zemljo človeškega srca. Tam bo pognalo korenine in se nato med čisto pšenico divje razbohotilo, jo večinoma zadušilo in pokončalo. Zato pa Moje besede ne smete zgolj poslušati, temveč jo morate veliko bolj uresničevati! Toda tudi vi boste zaradi velikega in mogočnega sveta v ravnanju zadržani, vi Me boste sicer na skrivaj priznavali v sebi, pred svetom pa boste komaj kaj upali spregovoriti v Mojem imenu, še manj pa tako ravnati; kajti svet bi lahko to opazil in vas potem poklical na zagovor, ker bi videl, da ste Moji privrženci, saj bi o tem pričala vaša dejanja. In glejte, potem bo odveč vprašanje, zakaj se vse to, kar sem vam zdaj napovedal, res mora zgoditi, dokler ne bo šele v zelo poznih časih postala resnica povsem svobodna in bo blagoslavljala ljudstva, in samo od vas bo torej odvisno, ali se boste sveta bolj ali manj bali kakor Mene.
13 Zaradi vaše bojazni pred svetom se bo med pšenico zasejalo tudi zlo seme, in iz njega bosta izšli tudi obe dodatni sonci. In prav iz teh razlogov sem zdaj vse to dopustil, da bi vam vse to napovedal, in da se boste, ko se bo to zgodilo, spomnili - še tukaj ali pa tudi onstran -, da sem vam vse to že vnaprej naznanil.
14 Zato pa vam zdaj še enkrat povem, kar sem že povedal: ‚Ne bojte se tistih, ki

ubijejo vaše telo, ne morejo pa storiti nič žalega duši; če se že morate koga bati, se veliko bolj bojte Tistega, na čigar moči temeljita življenje in smrt vaše duše!`
15 Sicer se bodo številni od vas izkazali s pravim pogumom, vendar ne vsi, in celo med vami se jih bo kar nekaj jezilo Name.
16 Zgodilo se bo, da bo pastir zvezan in udarjen, ovce pa se bodo razkropile in navdali jih bodo hud strah, žalost in tesnoba. Toda potem jih bom znova poiskal, jih zbral in jim vlil pogum in moč zoper sovražnike svetlobe iz nebes. Toda zdaj nič več o tem, kajti to sem vam pokazal samo zato, da se boste lahko ob pravem času tega spomnili in potem prav ravnali, sicer bi za vas veljal stari pregovor: ‚Daleč od oči, daleč od srca`! - Zdaj pa je že tudi čas za zajtrk. Odpravimo se torej v hišo!«

185. Gospodovo navodilo za obisk templja

1 Nikodem, Jožef iz Arimateje in tudi stari rabin so se ob teh besedah znašli v rahli zadregi, saj na sabat po sončnem vzhodu ne bi smeli zajtrkovati.
2 Toda Jaz sem jim rekel: »Če ste dopustili, da so se v vas zbudili dvomi že zaradi sabata - ko bi vendarle morali vedeli, da sem Jaz tudi gospodar sabata in Mojzesovih zapovedi -, kako se vam bo godilo šele tedaj, ko boste spet sedeli v zboru jeruzalemskih farizejev in starešin?«
3 Moje besede so opogumile vse tri in z nami so odšli v hišo, z nami jedli in pili, in bili pri tem prav dobre volje.
4 In stari rabin je rekel: »Da, da, Gospod in Mojster ima v vsem prav! Stara navada je kakor zarjavela srajca; četudi je človek še tako marljiv, je nikoli ne zmore povsem očistiti!«
5 Jaz sem rekel: »Prav si povedal; sleci starega človeka in ga nadomesti z novim - kajti star človek za to ni več primeren! Toda zdaj še jejte in pijte, potem bomo odšli v tempelj!«
6 Nikodem je pripomnil: »Ali se upaš znova podati med tempeljske divjake?«
7 Jaz sem rekel: »V tempelj ne grem zaradi njih, temveč zaradi ljudstva, ki je danes prišlo sem zaradi Mene; zato se tistih besnežev ne bojim! Toda podvizajmo se, da bomo hitro prišli tja!«
8 Po tej Moji pripombi se Mi ni nihče več drznil nasprotovati; vsak si je pri sebi mislil: Oblast ima nad nebesi in peklom, zato se Mu tempeljskih srboritežev ni treba bati ali celo trepetati pred njimi!«
9 Preden pa sem se odpravil navzdol v tempelj, so Me Rimljani in tudi učenci vprašali, ali naj gredo tudi oni z Menoj v tempelj, in kaj naj bi medtem počela mladina.
10 Jaz sem rekel: »Nihče ne more nikomur od vas preprečevati vstopa v tempelj; toda

mladi bodo ostali tukaj in Moj služabnik že ve, kaj mora storiti. Če pa se boste odpravili v tempelj, potem kar odidite in si izberite prava mesta; Jaz pa bom že prišel za vami. Toda Moji stari učenci bodo še ostali in potem šli z Mano; kajti potrebno je, da so priče vseh Mojih besed in dejanj!«
11 Rimljan Agrikola je dejal: »Tudi jaz bi bil rad to, toda tukaj, povsod in zmeraj se zgodi samo Tvoja sveta volja!«
12 Jaz sem rekel: »Če želiš biti tudi kot priča pri Meni, se lahko pridružiš Mojim starim učencem; kajti Jaz bom, preden bom spregovoril Judom, naredil še eno znamenje. Od rojstva slepi, ki ga borno srečali blizu templja, bo spregledal, in to prav danes, na sabat! In zdaj se lahko drugi že odpravite, za vas štiri, ki ste k Meni prestopili šele včeraj, pa je boljše, če ostanete kar tukaj, kajti v templju bi vas takoj prepoznali in izsledili.«
13 To so spoznali tudi ti štirje in ostali na gori Oljki.
14 Toda k Meni je pristopil še Nikodem in Me vprašal, kako bi z obema spremljevalcema neopaženo prišel dol.
15 Jaz sem rekel: »Pridružite se Zgornjeegipčanom, ti vas bodo že tako popeljali dol, da vas nihče ne bo opazil!«
16 S tem so bili tudi ti zadovoljni, se takoj podali z Zgornjeegipčani na pot in kmalu so jim sledili še drugi; ostali so le še trije čarodeji, ki so se še zmeraj zadrževali pri Meni, a tudi ti so se pripravljali, da bi Mi sledili.
17 Simon Juda, imenovan Peter, pa je rekel: »Gospod, ali hočeš, da gredo tudi ti trije z nami?«
18 Jaz sem rekel: »Kaj ti to mar? Ko sem vse druge odposlal naprej, teh treh nisem izvzel; toda njihove volje in src nisem silil in lahko storijo, kar hočejo in kamor jih žene narava njihovega srca. Kar pa je Meni prav, o tem ne razmišljaj, kot da bi bilo morebiti kaj neprimernega; kajti ti, ki nam sledijo, prav gotovo ne stopajo po napačni poti.«
19 S tem je bil tudi naš Peter zadovoljen in začeli smo se odpravljati na pot.
20 Nazadnje je pristopil k Meni še gostilničar Jordan in Me vprašal glede kosila.
21 Jaz pa sem mu rekel: »Jordan, prijatelj Moj, zdaj je veliko pomembnejše nahraniti duhovno lačne in napojiti duhovno žejne kakor priskrbeti hrano za telo in pijačo za suho grlo! Zato naj te kosilo ne skrbi; ko se bom vrnil, se bo vse uredilo ob pravem času.«
22 S tem kratkim pojasnilom je bil zadovoljen tudi gostilničar, kmalu nato je sklical vse domače sluge in jih seznanil s številnimi dobrimi nauki, tako da je vseh trideset verovalo Vame; kajti pred tem sami niso prav vedeli, kaj naj si mislijo o Meni, čeprav so videli številna znamenja. Tako je po Mojem nasvetu tudi Jordan v Mojem imenu

nahranil in napojil duhovno lačne in žejne.
23 Potem ko sem Jordanu dal ta nasvet, sem se z učenci takoj odpravil dol v mesto, kjer se je po vseh cestah in ulicah, sem in tja, gor in dol gnetlo veliko ljudi.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
Knjiga 7